(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS RAMBESLUT 2003/568/RIF
av den 22 juli 2003
om kampen mot korruption inom den privata sektorn

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 29, 31.1 e och 34.2 b i detta,

med beaktande av Konungariket Danmarks initiativ, ([1])

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, ([2]) och

av följande skäl:

(1) I takt med globaliseringen har det under de senaste åren skett en ökning av den gränsöverskridande handeln med varor och tjänster. Mot denna bakgrund är det inte endast ett nationellt problem om det förekommer korruption inom den privata sektorn i en medlemsstat utan även ett gränsöverskridande problem, som mest effektivt bekämpas med en gemensam åtgärd från Europeiska unionens sida.

(2) Den 27 september 1996 antog rådet akten om upprättande av ett protokoll till konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen. ([3]) Protokollet, som trädde i kraft den 17 oktober 2002, innehåller definitioner av och harmoniserade straff för mutbrott och bestickning.

(3) Rådet godkände den 26 maj 1997 en konvention om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i ([4]).

(4) Den 22 december 1998 antog rådet även gemensam åtgärd 98/742/RIF rörande korruption inom den privata sektorn ([5]). I samband med antagandet av den gemensamma åtgärden avgav rådet också en förklaring, varav det framgår att rådet är enigt om att den gemensamma åtgärden utgör det första steget på EU-nivå i kampen mot sådan korruption och att det kommer att genomföras ytterligare åtgärder i ett senare skede mot bakgrund av resultatet av den bedömning som skall ske i enlighet med artikel 8.2 i den gemensamma åtgärden. Det föreligger ännu inte någon rapport om medlemsstaternas införlivande av den gemensamma åtgärden med nationell lagstiftning.

(5) Den 13 juni 2002 antog rådet rambeslut 2002/584/RIF om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ([6]), i vilket korruption ingår i förteckningen över brott som faller inom räckvidden för den europeiska arresteringsordern enligt vilken det inte krävs kontroll i förväg av om det föreligger dubbel straffbarhet.

(6) Enligt artikel 29 i Fördraget om Europeiska unionen är det unionens mål att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, och detta mål skall uppnås genom förebyggande och bekämpande av brottslighet, vare sig denna är organiserad eller ej, inklusive korruption.

(7) Enligt punkt 48 i slutsatserna från Europeiska rådet i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 är korruption en sektor med särskild betydelse när det gäller fastställande av minimibestämmelser för vad som utgör en straffbar handling i medlemsstaterna och de påföljder som skall tillämpas.

(8) En OECD-konvention om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförbindelser antogs vid en förhandlingskonferens den 21 november 1997, och Europarådet har också antagit en straffrättslig konvention om korruption, som öppnades för undertecknande den 27 januari 1999. Till denna konvention fogas ett avtal om inrättande av en grupp av stater mot korruption (GRECO). Dessutom har det inletts förhandlingar om en FN-konvention om kamp mot korruption.

(9) Medlemsstaterna fäster särskild vikt vid kampen mot korruption inom såväl den offentliga som den privata sektorn, eftersom de anser att korruption inom båda dessa sektorer utgör ett hot mot rättssamhället samt snedvrider konkurrensen i samband med förvärv av varor eller kommersiella tjänster, och hindrar en sund ekonomisk utveckling. De medlemsstater som ännu inte har ratificerat Europeiska unionens konvention av den 26 maj 1997 och Europarådets konvention av den 27 januari 1999 kommer därför att överväga hur de skall kunna göra det snarast möjligt.

([1]) EGT C 184, 2.8.2002, s. 5.
([2]) Yttrande av den 22.11.2002 (ännu ej offentliggjort i EUT).
([3]) EGT C 313, 23.10.1996, s. 1.
([4]) EGT C 195, 25.6.1997, s. 2.
([5]) EGT L 358, 31.12.1998, s. 2.
([6]) EGT L 190, 18.7.2002, s. 1.

(10) Målet med detta rambeslut är i synnerhet att se till att såväl aktiv som passiv korruption inom den privata sektorn straffbeläggs i alla medlemsstater, att även juridiska personer kan ställas till ansvar för dessa brott och att påföljderna för brotten är effektiva, proportionerliga och avskräckande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta rambeslut avses med

— *juridisk person*: var och en som har denna status enligt tillämplig nationell lagstiftning, med undantag för stater eller andra offentliga organ vid utövandet av de befogenheter som de har i egenskap av statsmakter samt offentliga internationella organisationer.

— *pliktförsummelse*: skall förstås i enlighet med nationell lagstiftning. Begreppet pliktförsummelse i nationell lagstiftning bör som ett minimum omfatta varje illojalt beteende som utgör en försummelse av en föreskriven plikt, eller, i förekommande fall, en försummelse av de yrkesmässiga föreskrifter eller regler som är tillämpliga inom den verksamhet som bedrivs av en person som i vilken egenskap som helst leder eller arbetar för ett företag inom den privata sektorn.

Artikel 2

Aktiv och passiv korruption inom den privata sektorn

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att straffbelägga följande gärningar när de begås avsiktligt och utförs i samband med kommersiell verksamhet.

a) Att direkt eller genom en mellanhand lova, erbjuda eller ge en person som i någon egenskap leder eller arbetar för ett företag inom den privata sektorn en otillbörlig förmån, oavsett art, för egen räkning eller för tredje mans räkning, för att denna person i strid med sina skyldigheter skall utföra eller underlåta att utföra en handling.

b) Att i någon egenskap i ledande ställning eller som anställd i ett företag inom den privata sektorn direkt eller genom en mellanhand, för egen räkning eller för tredje mans räkning, begära eller ta emot en otillbörlig förmån, oavsett art, eller acceptera ett löfte om en sådan förmån, för att i strid med sina skyldigheter utföra eller underlåta att utföra en handling.

2. Punkt 1 skall tillämpas på affärsverksamhet som bedrivs inom vinstdrivande företag och ideella organisationer.

3. En medlemsstat kan förklara att den kommer att begränsa tillämpningsområdet för punkt 1 till sådana gärningar som innefattar, eller kan innefatta, snedvridning av konkurrensen i samband med förvärv av varor eller kommersiella tjänster.

4. De förklaringar som avses i punkt 3 skall lämnas till rådet när detta rambeslut antas och skall gälla under fem år från och med den 22 juli 2005.

5. Rådet skall, vid lämplig tidpunkt före den 22 juli 2010, se över denna artikel för att överväga om det skall vara möjligt att förnya förklaringar som lämnats i enlighet med punkt 3.

Artikel 3

Anstiftan, medhjälp, främjande

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att straffbelägga anstiftan, medhjälp och främjande av de gärningar som anges i artikel 2.

Artikel 4

Straffrättsliga och andra påföljder

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att de gärningar som avses i artiklarna 2 och 3 skall beläggas med effektiva, proportionerliga och avskräckande straffrättsliga påföljder.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att de gärningar som avses i artikel 2 skall beläggas med ett maximalt straff på minst ett till tre års fängelse.

3. Varje medlemsstat skall, i enlighet med sina författningsenliga regler och principer, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att en fysisk person som i samband med en viss affärsverksamhet har dömts för de gärningar som avses i artikel 2, vid behov, och åtminstone i de fall där han eller hon hade en ledande ställning i ett företag inom den berörda verksamheten, temporärt kan förbjudas att bedriva denna särskilda eller en jämförbar affärsverksamhet i en liknande ställning eller egenskap, om det som har fastställts ger anledning att tro att det finns en uppenbar risk för missbruk av ställning eller tjänsteställning genom aktiv eller passiv korruption.

Artikel 5

Juridiska personers ansvar

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att juridiska personer kan ställas till ansvar för de brott som avses i artiklarna 2 och 3 och som begås till förmån för dessa juridiska personer av någon person som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och har en ledande ställning inom den juridiska personens organisation, grundad på

a) befogenhet att företräda den juridiska personen, eller

b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller

c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

2. Utöver vad som redan angivits i punkt 1, skall varje medlemsstat vidta de åtgärder som är nödvändiga för att en juridisk person kan ställas till ansvar när brister i övervakning eller kontroll som skall utföras av en sådan person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till förmån för denna juridiska person begå ett sådant brott som anges i artiklarna 2 och 3.

3. Den juridiska personens ansvar enligt punkterna 1 och 2 skall inte utesluta lagföring av fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till de brott som avses i artiklarna 2 och 3.

Artikel 6

Påföljder för juridiska personer

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att en juridisk person som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 5.1 skall kunna bli föremål för effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder, som innefattar bötesstraff eller administrativa avgifter och som kan innefatta andra påföljder, såsom

a) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,

b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,

c) rättslig övervakning, eller

d) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att en juridisk person som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 5.2 skall kunna bli föremål för effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder eller åtgärder.

Artikel 7

Behörighet

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att fastställa sin behörighet i fråga om de brott som avses i artiklarna 2 och 3, när brottet har begåtts

a) helt eller delvis på medlemsstatens territorium,

b) av en av dess medborgare, eller

c) till förmån för en juridisk person som har sitt säte inom medlemsstatens territorium.

2. En medlemsstat får besluta att inte tillämpa eller endast i särskilda fall eller under särskilda omständigheter tillämpa behörighetsreglerna i punkt 1 b och 1 c, när brottet har begåtts utanför dess territorium.

3. En medlemsstat som enligt nationell lagstiftning ännu inte medger utlämning av sina egna medborgare skall vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet i fråga om de brott som avses i artiklarna 2 och 3, när de har begåtts av dess egna medborgare utanför dess territorium.

4. Medlemsstater som beslutar att tillämpa punkt 2 skall underrätta rådets generalsekretariat och kommissionen om detta, om så är lämpligt med angivande av de särskilda fall eller omständigheter då beslutet gäller.

Artikel 8

Upphävande

Gemensam åtgärd 98/742/RIF skall upphöra att gälla.

Artikel 9

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut före den 22 juli 2005.

2. Medlemsstaterna skall senast samma dag till rådets generalsekretariat och till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning. På grundval av en rapport som utarbetats med hjälp av denna information och en skriftlig rapport från kommissionen skall rådet före den 22 oktober 2010 bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt bestämmelserna i detta rambeslut.

Artikel 10

Territoriell tillämpning

Detta rambeslut skall tillämpas i Gibraltar.

Artikel 11

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 22 juli 2003.

På rådets vägnar

G. ALEMANNO

Ordförande